

פרשת כי תבוא < 124 < כ' אלול תשע"ב

גילוי דעת

לא יִשְׁמַע עוֹד קוֹם בְּאֶרֶץ (מִתּוֹךְ הַפֶּטֶרָה כ"י-תבוא)

רב, דוקטור וקיבוצניק

הרב דוקטור דורון דנינו, בשיחה על חשיבות החיבור בין עם ישראל למסורת ישראל

זמן סליחות

מתמודדי הבית היהודי עונים על השאלה הנוקבת על חטא שחטאנו

פינוי מגרון - הציבור נותר אדיש ה"פאור אריאל מציע שנהיה קשובים ונסייע במאבקים העתידיים הנתינה היא הקבלה הגדולה ביותר הרבנית ד"ר יעל צהר על חשיבות הנתינה לנצרכים הבעל רוצה פתאום לנסוע לאומן זינה קוסטיגר על חשיבות ההחלטה הזוגית המשותפת

תמונה: הריסות בתים בישוב מגרון ת"ו

אבי קנטרוביץ מנכ"ל תנועה כהלכה

יצאנו צדיקים

בתכנית "יצאת צדיק" מנסים לבדוק התנהגות מקצועית ואנושית של בעלי מקצוע שונים. למצטיינים מעניקים תעודה המאשרת את התואר הנ"ל.

מדי פעם אני שומע אנשים, המתארים את הנעשה בכבישים "כסדום ועמורה", אין התחשבות, אין פרגון, אין עזרה הדדית וכל אחד עושה ככל העולה על רוחו.

האומנם? האם ניסיתם להשתלב בתנועה בעזרת נהג אחר? האם קיבלתם עזרה לאחר שטעיתם וביצעתם עבירת תנועה? האם נעזרתם בנהגים אחרים בבקשת מידע בדרך?

אני מניח שהתשובה לכל השאלות היא: כן. אכן, נהגים עזרו לי להשתלב בתנועה, נהגים עזרו לי לתקן טעות שעשיתי בכביש ונהגים נעתרו לבקשתי לקבלת מידע.

אם כן, המצב לא גרוע וישנם הרבה מאד צדיקים על הכביש, ובעצם כולנו צדיקים. אנו שמחים לעזור לנהגים להשתלב בתנועה, לתקן טעויות שעשו בנסיעה ולעזור להם במידע (כבישים, רחובות, כתובות וכד').

בידינו לקבוע הישג נוסף בשנה זו: ירידה משמעותית במספר ההרוגים בתאונות דרכים. בואו ונעשה מאמץ קל. ננהג רק לפי החוק, נעזור גם לאחרים (נהגים והולכי רגל), נפרגן להם ונאפשר לכולנו "להגיע הביתה בשלום".

סדנאות סימולציה לנהיגה חכמה של **תנועה כהלכה**

מסובסדות ע"י **קרן אביה**: 09-7745758, 054-4836343

הנחיה הלאומית

לכבישנים

על פי נתוני הרשות הלאומית לבטיחות בדרכים:

בשבוע שעבר נהרגו בכבישי ישראל 8 בני אדם.

בואו נשמור על המספר הזה!!!

המערכת:

סיום המפקד

מחר ריצת המרתון הארוכה והמתישה של התפקדות למפלגת 'הבית היהודי-מפד"ל' מגיעה לסיומה, אין ספק שהיא הייתה המרענן הרשמי של הקיץ...

השיח הציבורי בקהילות השונות, בבתי כנסת ובבתים, בציבור הדתי בחודשים האחרונים, היה המפקד. המועמדים התרוצצו וחרשו את הארץ לאורכה ולרוחבה, שטחו את משנתם בפני כל, עלוני השבת התמלאו בתמונות ובסיסמאות, והכל במטרה לשנות מצב קיים ועגום. אך המרוץ מתחיל בעצם עכשיו.

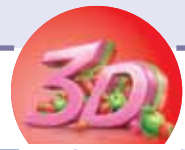
15 שנה שמפלגת הבית היהודי-מפד"ל נראית כמפלגה כבויה, אפורה, מדשדשת ולא רלוונטית. ציבור המצביעים הקלאסי התרחק ונטש את ספינת הדגל, כי כבר לא הרגיש בבית. ציבור שנותן למדינה הרבה יותר ממה שמקבל.

ניתן להאשים את כל העולם, אבל אנו, אלו האשמים...

בשעה היסטורית זו, נוצר מצב, שבו המנהיג שייבחר יצטרך להפוך את הקערה על פיה ולבנות הכל מחדש.

לראשונה מזה שנים, יש עניין גדול בהליך הבחירות למפלגת הבית היהודי-מפד"ל, ישנה תחושה שונה, אנרגיות חיוביות, תחושה של רעננות ואווירה של מיתוג מחדש. גם אצל הוותיקים וגם אצל החדשים, ההרגשה היא שמהוה באמת הולך לקרות. מה שמוסיף עניין גדול ומשמעותי לכל הליך ההתפקדות, הוא שאין עדיין אינדיקציה ברורה לגבי התוצאות. המצב בשטח כמאמר השיר: "הכל פתוח...". המועמדים עובדים קשה והציבור כוסס ציפורניים וממתין לתוצאות. זוהי תעודת כבוד לציבור הדתי מצד אחד ולוועדת המפקד מאידך גיסא. מה שבטוח הוא שכל תוצאה שתתקבל תהיה מפתיעה. מצב נדיה דמוקרטיה במיטבה.

התוצאות שיתקבלו הן מנוף לעתידו של הציבור הדתי ולשגשוגו בשנים הקרובות. יש ביכולתנו להיות לשון המאזניים בהחלטות שמתקבלות בכנסת ישראל ומחוצה לה. אנחנו חייבים לשחזר את ההישגים של המפד"ל ההיסטורית ולהחזיר את הצבע ללחיים. אך יש עוד תנאי אחד עיקרי להצלחה, שבלעדיו נחזור למצב של חידלון והוא: אחדות אמיתית, אחדות כל המפלגות הדתיות לאומיות. כך נוכל להכיל מגוון של דעות והשקפות, המפתח להצלחתנו, להשפעתנו ולגילוי דעתנו.

מסטיק מנטוס

הוצאה לאור: **קרן אביה** | לפרסום, למודעות ולהנצחות: ורד כהן-חדד 02-5350915 | gdaat@pisrael.com

הפקה ופרסומות: **פרסומי ישראל** | עורך: נבו כץ | ע. לשונית: אסנת הכהן | עיצוב: תמי כהן | מחיר הגיליון: 4 ש"ח כולל מע"מ

תוכן המודעות על אחריות המפרסמים בלבד. אין במאמרים משום המלצות מקצועיות או טיפוליות. נא לא לקרוא בשעת התפילה נא לשמור על קדושת הגיליון. כל הכנסות הגיליון קודש למלחמה בתאונות הדרכים © כל הזכויות שמורות לפרסומי ישראל ושות'

הדלקת נרות	מוצאי שבת
ירושלים: 6:20	ירושלים: 7:32
תל אביב: 6:38	תל אביב: 7:34
חיפה: 6:30	חיפה: 7:33

כך היא גאולתן של ישראל, בתחילה קמעא קמעא... היא רבה והולכת

(ירושלמי, ברכות)

אחינו משפחות יקרות ואמיצות, תושבי מגרון, גיבורי החיל!

אתן, משפחות מגרון היקרות, שבמאבקכם הגשמתם והארתם לעם ישראל כולו את דרכה החינוכית של הציונות הדתית על פי תורתנו הקדושה, כפי שחינך אותנו מורנו, הרב צבי יהודה הכהן קוק זצ"ל באומרו כי: "אין שום ערך ורשות משפטי ומדיני של מי שהוא לגזל מדרך כך רגל של נחלת אבותינו זאת השייכת לכל רבבות ישראל, אשר מליונינו האחדים הם נציגים שלהם כאן"... **תשובו בעז"ה ותבנו ישוב לתפארת לדורי דורות במגרון ת"ו.**

ויקויים בכלנו נבואת הנביא ישעיהו (הפטר השבוע, כי תבוא): "לא ישמע עוד חסם בארץ, שוד ושבר בגבולך וקראת ישועה חומותיך ושעריך תהילה".

ישראל גולדברג, פרסומי ישראל ומערכת גילוי דעת

אתם, שחרפתם את נפשותיכם וממשיכים במאבק נחוש ובלתי פוסק על ישוב ארצנו הקדושה. אל תיפול רוחכם!

העוול המשווע בהריסת בתיכם, בתאונות שווא, זועק מהאדמה. בעת הזאת, באנו לחזק את ידיכם על העמידה הנחושה כיחידים וכקהילה שממשיכה לפרוח כל השנים, למרות המאבק הקשה ובעז"ה עוד תוסיף ותפרח.

אמר הקב"ה לישראל:
בני, אם אתם מבקשים לזכות לפני בדין
תהיו מזכירין זכות אבות
(מדרש רבא ויקרא)

לזכר האבות

במערת המכפלה

לאור הביקוש הגדול
בשנים האחרונות, אנו
נערכים למבצע גדול
ומיוחד לקליטת הציבור
הקדוש לתפילה, ללינה
ולסעודה מפסקת לפני
ואחרי הצום.

מפאת קדושת
היום והמקום,
האירוח לגברים
בלבד.

הזדרזו והרשמו:
052-3003773

ההרשמה חובה, כל הקודם זוכה -
מספר המקומות מוגבל.

מערת המכפלה פתח גן עדן,
מקום שכל התפילות עולות
דרכו למרום, וכעדותם של
כל אשר השתוקקו להתפלל
במקום קדוש זה, בהפליגם
בגודל זכות התפילה ב"שער
השמיים", מקום בו התפילות
אינן חוזרות ריקם - יערך
ביום הכיפורים כינוס גדול
של עמך בית ישראל, לעורר
זכות ישני חברון לישועת
הכלל והפרט.

ובזכות האבות והאמהות הקד' ישני חברון נזכה לחתימה טובה,
לחיים טובים ולשלום, ויתקבלו כל תפילותינו באהבה וברצון! אמן!

מועצה דתית קרית ארבע חברון | מנהלת מערת המכפלה | קרן מורשת מערת המכפלה | הכנסת אורחים חברון | מחדשי היישוב היהודי בחברון

לחיים טובים, ולשנת גאולה וישועה. ולעניין האיחוד בין שתי המפלגות, 'האיחוד הלאומי' ו'הבית היהודי', אין ספק, שהרצון לאחד את כל חלקי הציבור הדתי לאומי לתנועה אחת גדולה, הוא דבר חשוב מאד. כך יוכלו הנציגים להשפיע על קבלת ההחלטות בנושאים, העומדים על הפרק בחיינו הציבוריים. מצד שני, שומה עלינו לבחון היטב מהם הערכים האמיתיים שסיבבו מתאחדים. נראה, לעניות דעתי, שהבסיס לאחדות הוא הסכמה על שלושה עקרונות חשובים: האחד, עמדה איתנה ונחרצת בכל הקשור להתיישבות יהודית בכל ארץ ישראל, ושיאפה להחלת ריבונותו של עם ישראל על כל מרחביה. השני, עמידה נחושה במאבק על צבינה היהודי של המדינה בכל אורחות חייה. השלישי, קבלת סמכות רבנית, שתדריך את נבחר הציבור ע"פ תורת ישראל ותחליט בנושאים מדיניים עקרוניים. נקודה חשובה נוספת היא, שאי אפשר מצד אחד להתאחד, ומצד שני לפסול אנשים מסוימים מ'האיחוד הלאומי', רק מפני שדעתם אינה מתאימה לחלק מאנשי 'הבית היהודי'. זו אינה אחדות, אלא ניצול המצב לצורך פוליטי. בעבר, תנועת 'תקומה' פרשה מהמפד"ל בעקבות התנהלות לא נכונה בנושאי ארץ ישראל, כאשר המפד"ל הגיבה בקול ענות חלושה ולא עמדה בתקיפות נגד פגיעה בהתיישבות היהודית בא"י. לכן אם יש רצון אמיתי לאחדות, מפלגת 'הבית היהודי' צריכה לקבל על עצמה את העקרונות הנ"ל, ואז ודאי שכולנו נברך על מהלך זה, שיהווה בשורה חדשה לעם ישראל, שקמה תנועה גדולה הנלחמת למען תורת ישראל וא"י. אחדות אמיתית ע"פ העקרונות הנ"ל תבחר לכולם מהי האמת, ומה הקב"ה דורש מאיתנו בעת הזאת, ובסופו של דבר תקרב את קץ גאולתנו. חזק ונחזק בעד עמנו ובעד ערי אלו קינו! ■

ועליו לגאול אותה, ליישב אותה, ולרוקן את הארץ מהמחבלים ותומכיהם. לצערנו, לא רק שלא עושים זאת, אלא להיפך, משאירים אותם פה, מטפחים אותם, ועוד רוצים להקים להם מדינה. בנוסף לכך, מתנכלים ליהודים, שבמסירות ונאמנות רוצים ליישב את הארץ ולגאול אותה. מחפשים עילות 'מתחת לאדמה' כדי להרחיק מתיישבים ממקום מגוריהם ומביימים כתיב

הבסיס לאחדות הוא הסכמה על שלושה עקרונות חשובים: האחד, עמדה איתנה ונחרצת בכל הקשור להתיישבות יהודית בכל ארץ ישראל, ושיאפה להחלת ריבונותו של עם ישראל על כל מרחביה

אישום ומשפטים. זהו החטא בעצמו, וזו אחת הסיבות העיקריות שבגינה אנחנו סובלים. אין שום פתרון לבעיה הזאת, כל זמן שעם ישראל לא יבין, שעליו לגאול את הארץ ולהחזיר אותה לבעלות מוחלטת של עם ישראל. אנו נמצאים בימים של תשובה. התשובה צריכה להיות לא רק בעניינים פרטיים, בין אדם לחברו ובין אדם למקום, אלא גם בנושאים כלליים. עם ישראל צריך לדעת, שהמשימה האלוהית המוטלת עליו בדור הזה היא לחזור לארץ, לכוון בה ממלכה, ולהחיל את הריבונות של עם ישראל בכל מרחבי ארץ ישראל. ארץ ישראל שייכת אך ורק לעם ישראל, ואיסור חמור הוא לומר, אפילו על שעל אחד מארץ ישראל, שהוא שייך לעם אחר. יהי רצון שתיפקחנה העיניים ולקראת ראש השנה עם ישראל יחזור בתשובה, והקב"ה יכתוב ויחתום אותנו

הנושא המרכזי בפרשתנו הוא הברכות והקללות, שמשנה רבנו אומר לכלל ישראל, שבועות מספר לפני שהוא נפרד מהם. זו מעין חזרה על תוכן הברכות והקללות שנאמרו בסוף ספר ויקרא, לאחר מתן תורה. משה רבנו עומד בפני הדור הנכנס לארץ ורוצה להחזיר למודעות שלהם, שהנהגת ה' בעולם תלויה בהתנהגות עם ישראל. אם ילכו בדרכה של תורה, תהיה הצלחה מכל הבחינות, הן בענייני הפרנסה והבריאות, והן מבחינת השלום, הביטחון והישיבה בארץ. אולם אם ח"ו יעזבו את עבודת ה', יבואו אותן צ"ט קללות הכתובות בפרשה. הרמב"ן אומר שהקללות שבפרשת 'בחוקות' הן כנגד חורבן בית ראשון, והקללות שבפרשתנו הן כנגד חורבן בית שני. אחת הקללות היא "ככה ה' בשגעון ובעורון ובתמהון לבב", דהיינו, שגם כשבאים האסונות, הלב אטום ולא רואים את המציאות נכוחה. הייסורים, שההשגחה האלוהית מביאה על עם ישראל, אינם לשם הענשה, אלא בעיקר כדי לעורר את העם לתשובה ולחשיבה, שיידיעו שהעונשים באים כתוצאה ממעשיהם הרעים. אך אם יש אטימות, תימהון לבב, ועיוורון, שאינו עיוורון פיזי אלא עיוורון מלהבין את המציאות בצורה נכונה, באות מכות נאמנות. אלו לא מכות שבאות לעורר ונעלמות, אלא מכות ממושכות. לצערנו, ראינו מציאות כזו בדור הקודם, בו התרחשה השואה, שאף אחד לא שאל למה באה עלינו השואה. גם היום, המצב הביטחוני קשה, מתגברים האיומים מקרוב ומרחוק, ולרוב הציבור אין מודעות, שאלו עונשים על החולשות שיש בעמנו. אולם אנו, כאנשים המאמינים בהשגחת ה' על עמו, עלינו לשאול, מדוע הולכים ומתגברים האיומים על עם ישראל גם ממדינות רחוקות. לעניות דעתי, אחת הסיבות העיקריות לכך, היא המשך חטא המרגלים. חלק מהציבור עדיין לא הבין, שעם ישראל חזר לארצו ולמולדתו,

הגנה מפני עין הרע

הרב מנחם בורשטין - ראש מכון פוע"ה

חמש פעמים שם הויה (130=26x5) שהוא הגימטריה של עין, אנו מבקשים שהקב"ה יסכה את העין הרעה הניתנת בנו. אנו לא באנו אלא להסביר את החשיבות המוסרית והחברתית של פעולה זו בעולם. נושא עין הרע הוא אחד היסודות בבניית חברה מתוקנת ומפרגנת. לצערנו, אנשים הפכו את הדבר למושג נשגב מבינתנו, ופותרים זאת בסגולות שונות, דבר המאבד את המטרה היסודית של הדברים המאפשרים לבנות חברה מתוקנת. מלבד זאת, יש להדגיש, שלדפוק על השולחן כנגד עין הרע, זהו מנהג נוצרי המזכיר דפיקה על צלב ולכן הוא ממש איסור.

מדברים אלו ראינו גם, עד כמה "קשה כשאל קנאה" (שרה' ש' ח'ו), שיכולה להרוס כל חלקה טובה. הקב"ה ברא את הקנאה לדברים חיוביים, כדי ש"קנאת סופרים תרבה חוכמה" (ב"ב כ"א א'), אך האדם עלול לנצל זאת לא למטרה שניתנה לו. עד כאן העצות שלנו. נשמח לשמוע מכם הסברים ורעיונות נוספים.

■ Pvpuah@gmail.com

ומתאימה. כך שהדרך העיקרית להתגוננות היא פשוט לצבור זכויות על ידי חסדים רבים. כמובן, ילמד אדם את עצמו להיות שמח בחלקו ולא יקנא באחרים. בפעם הקודמת הסברנו, שבעצם, הקנאה של הזולת מעוררת מחדש את הדין בשמיים, ואם קיבלנו דבר מסוים לפני משורת הדין, הדבר עלול להילקח מאיתנו, וזה בעצם עין הרע.

מלבד כל אלו, אפשר גם ללבוש שכפ"ץ כדי להגן על עצמנו. הדבר הראשון, על ידי לימוד התורה שהיא מגנא ומצלא (סוטה כ"א). כמו כן, מופיעות בחז"ל מצוות נוספות, המגנות מפני עין הרע, כגון: מזוזה, תפילין, ציצית ותכלת, שיש להן סגולה של שמירה.

נוסף על כך, מי שמחנך ומלמד את הציבור להימנע מקנאה ולהסתפק בחלקו, מידה כנגד מידה, יזכה גם הוא שלא יקנאו בו ולא יתנו בו עין הרע.

בהזדמנות זו ברצוני להודות לכל הקוראים, ששלחו לי רעיונות יפים. הפעם אני בוחר את דבריו של ידידנו מארגנטיינה, הרב קבון שליט"א, ששלח לנו הסבר נוסף מהי 'חמסה': ב'חמסה' יש חמש אצבעות. אנו מבקשים

כשגברו הקסמים על שדרות, נסעתי יחד עם תלמידי ישיבתנו, ישיבת מרכז הרב, לשבת עידוד וחזקת חושבי המקום. בדרך לאחד השיעורים, זכינו לסיור בשכונתיה של שדרות, והגענו לאחת השכונות, בה הבתים ישנים ופשוטים. לפתע ראינו וילה מפוארת במרכז השכונה. באופן טבעי שאלנו את המלווה למי שייכת וילה מפוארת זו? אף שפרגנו לו, זה היה נראה צעקני מדי בשכונה פשוטה שכזו. מיד אמר לנו המלווה: "הו הרב, מדובר בביתו של אחד מבעלי החברות הקבלניות הבונות את הדרום, כדאי שהרב ידע, שהאדם הזה צדיק גדול ועוזר להרבה אנשים, גם בבנייה וגם בצדקה. נזכרתי בסיפור זה, כיוון שהוא מהווה דוגמא נאותה, מה כדאי לעשות נגד עין הרע.

גם אם יצא לך לבנות בניין מנקר עיניים, אם איש חסד אתה וצברת זכויות, האנשים המכירים אותך יפרגנו לך, ואם לא מכירים אותך, בדיון המחודש על הטוב אשר קיבלת, תצא תמיד כך, שקיבלת את הטוב כי מגיע לך. כמובן, אתה יכול לחסוך זאת, ולדאוג במהלך החיים לא לעשות דברים מנקרי עיניים. זו גם שיטת הגנה יעילה

ארפא משובתם אהבם נדבה...

אהיה כטל לישראל

מכללה ירושלים ומכון טל מזמינים אותך

לכנס המרכזי לנשים לקראת הימים הנוראים

שיתקיים אי"ה ביום שלישי כ"ד באלול תשע"ב (11.9.12)
 במלון רמדה שדרות הרצל (בכניסה לירושלים)

התכנסות ורישום					8:15
פתיחה: הרב חיים לויק - ראש מדרשת מעמקים					8:45-9:25
פרופ' נח דגא פיקארד - נשיא בית הספר הגבוה לטכנולוגיה בירושלים - "השמים מספרים כבוד אל"					
ד"ר דבורה רוזנווסר - מנהלת מכללה ירושלים					
אולם 5 נשים נשואות	אולם 4	אולם 3	אולם 2	אולם 1	
הרבנית שרה אליאסף "יסודות בניין הבית"	הרבנית חווה קופרמן "עבודת המידות לפי ר' חיים ויטל"	הרב יצחק פנגר "אלול-התחדשות ותשובה"	הרב רונן חזיה "ר"ה וז"כ לאור החסידות"	הרב אורי שרקי "התשובה והבחירה החופשית"	9:30-10:15
הרבנית זיוה מאיר "התשובה במשפחה מאהבה ושמחה"	הרבנית נעמי שפירא "מאורות התשובה"	הרב הראל חצרוני "ה' אנו חולים עליך"	הרב ערן טמיר "סוד השופר"	ירמיהו בהופעה חיה "ניגון של תשובה"	10:30-11:15
הרבנית אהובה צוקרמן "האם יש סיכוי לשינוי?"	הרב רן שריד "השופר: הזעקה המשחררת של השנה"	הרב יעקב שמעון "נשים במה זכין"	הרב חגי לונדין "אני ויום כיפור"	הרבנית צביה אליהו "מענייני התשובה"	11:30-12:15
הרב יעקב אריאל					12:30-13:15
הפסקה					13:00-14:00
הרב דניאל סטבסקי "חגי תשרי במשנת הבעל שם טוב"			הרב שמואל אליהו "ענייני דיומא"		14:00-14:45
הרב דוד לאו "עם קשה עורף"	הרב ברוך סליי "איך זוכים להארת פנים מה'?"		הרב מיכי יוספי "שמחת השיבה אל האור"		15:00-15:45
הרבנית ימימה מזרחי					16:00-16:45

לפרטים והרשמה 03-7922228

דמי השתתפות 80 ש"ח ברכישה מוקדמת: 65 ש"ח ■ הנחה לקבוצות: 050-2766289 ■ לא תתאפשר הכנסת תינוקות לאולמות.

שאלה

אני נפגש עם בחורה וההרגשה טובה, יש נושאים משותפים וכו'. אבל חסר לי הרגש. אני לא "מתלהב" לפגוש אותה. זה נעים, זה טוב, אבל כאילו משהו לא נפתח אצלי. שמת לי לב שגם בהיכרות קודמות, היו כמה פעמים, שהפסקתי את הקשר בשל סיבה זו. אבל כעת, זו באמת בחורה טובה וחבל לי להפסיק. האם יש דרך להגביר את הרגש?

תשובה

ברשותך, אפתח בניתוח כולל יותר. בנפש יש כמה כוחות, ובהם שכל ורגש. אלו שני כוחות המשפיעים עלינו מאוד, ואנו צריכים לכוון ולשלוט עליהם. השכל הוא "קר", בעזרתו אנו פועלים ב"שיקול דעת", ומקבלים החלטות נכונות. הוא יציב, הוא יציע לנו תמיד את אותו פתרון לאותה בעיה, ואנו מתאמצים לפעול בעזרתו. כשיש אירוע קשה, כמו תאונת דרכים, אנו מגיבים בראשונה, ברגש, כאשר אנו נסערים ממה שקרה. תפקידנו, להניח את הרגש בצד, ולפעול לפי מה שהשכל יורה לנו. אבל בחיים, הרגש הוא הנותן את החמימות, אי אפשר לחיות רק עם השכל הקר, חייבים את החום, השמחה, האהבה וכו'.

דומני שאתה נתון בין השכל לרגש. השכל אומר לך: היא בחורה מצוינת. אל תנתק את הקשר, חבל לך. אבל הרגש "תקוע", ואינך מרגיש את החמימות שבלב לקראת הפגישה או אחריה. אז אם הייתה פעם ראשונה, הייתי תולה זאת בוודאי בבחורה, שאינה

תדע שהיה לך רגש חזק כלפי בחורה אחרת, כל זה מעיד שהבעיה איננה בך, אלא כנראה באמת בקשר שביניכם. במקרה כזה, קצוב לעצמך זמן, או שניים - שלושה מפגשים, בהם תנסה לעורר את רגשותיך, ולבנות בלבך את החיבה והאהבה (כמה שאפשר לפני נישואין). אם תצליח במפגשים הללו, הרווחת אישה טובה! אם לא תצליח, תבין, בצער, שלא היא המיועדת.

אולם אם התשובות תהיינה אחרות: לא תמצא שום נקודה שאפשר לשים אצבע עליה, ולומר: זו הנקודה המעכבת. ובמבט לאחור, לא תמצא בחורה שכלפיה חשית רגש חם וחזק, זה מעיד, שכפי הנראה, הבעיה היא אצלך. וכאן, ללכת בהדרגה: מחד, אי אפשר ולא נכון לשאת אישה, שאין לך רגש כלפיה, ומאידך, אינך רוצה להפסיק את הקשר. אם כן, לך למטפל רגשי, שיסייע לך לפתוח את רגשותיך, וזאת תשתחרר, תרגיש אהבה, ותוכלו להקים בית נאמן.

יצרת אצלך את הרגש הנדרש. אולם, מאחר והנך כותב שכבר היו דברים מעולם, ייתכן שצריך לחפש את הסיבה אצלך.

נסה לבדוק כמה נקודות: א. האם הנך יכול להצביע

קצוב לעצמך זמן, או שניים - שלושה מפגשים, בהם תנסה לעורר את רגשותיך, ולבנות בלבך את החיבה והאהבה

על משהו באישיות שלה, העלול לגרום לעצירת הרגש, למשל, יופי או מראה שאינו לטעמך, צורת דיבור, קול וכו'. ב. נסה להיזכר במפגשים קודמים, עם בחורות אחרות, האם הייתה פעם, שהיה לך רגש חזק כלפי בחורה, ומשום מה הקשר לא המשיך. אם תזהה נקודה מסוימת המפריעה לך ובנוסף,

בית כנסת חדש באשקלון זקוק לתיבה, כסאות, שולחנות, מדפים וספרי קודש. מנחם: 050-4119686

שלווה בלב השומרון

בואו לגור בשומרון וליהנות מאיכות חיים, שלווה ובנייה איכותית

רבבה

היישוב:
תורני לאומי
הקהילה:
240 משפחות

הבית: קוטל טורי
4 חדרים, 96 מ"ר בנוי
המחיר:
₪792,000

פדואל

היישוב:
תורני לאומי
הקהילה:
220 משפחות

הבית: 4 חדרים, 120 מ"ר
מעטפת 88 מ"ר
מורפסת שמש גדולה

המחיר הרכיל:
₪1,200,000
מחיר מבצע!!!
₪1,140,000

עינב

היישוב:
דתי לאומי
הקהילה:
150 משפחות

הבית: חד משפחתי
4 חדרים, 105 מ"ר בנוי
המחיר:
₪766,000

אבני חפץ

היישוב: תורני לאומי
הקהילה: 300 משפחות

הבית: דו משפחתי,
4 חדרים, 130 מ"ר
על שטח של כ-300 מ"ר
המחיר: ₪822,000

ברוכים הבאים
אניאן

איזק נדל"ן, שיווק, נכסים. רח' חובבי ציון 36, כ"ת טל': 03-9303494, 050-5326929 isaacnadlan@gmail.com

מרכז מידע 1-800-260-240
אמנה www.amana.co.il

הרב ד"ר דורון דנינו שומר על הצביון, בונה את האחדות.

"כחוקר הזהות הספרדית ועיירות הפיתוח במדינת ישראל וכאיש הקיבוץ הדתי אני יודע שיש בי את היכולת לשלב מזרח ומערב ולאחד סביבי את כל גווי הקשת של הציבור הדתי לאומי. הן אנשי הקיבוץ הדתי והן הקהילות הספרדיות ידעו תמיד להכיל בתוכם גוונים שונים מבלי לשבור את המסגרת הקהילתית. רק אם נכיר בייחוד של כל אחד מאיתנו, נוכל ליצור אחדות אמיתית שורשית."

**מתוך האמונה הזאת החלטתי להתמודד על
מקום ברשימת
הבית היהודי לכנסת ישראל.
הצטרפו אלי.
יחד נחזיר את הצבע לבית היהודי.**

הרב ד"ר דורון דנינו - בן 42, נשוי להלה ואב ל-4 ילדים, יליד יפו, חבר קיבוץ שדה אליהו, מרצה באוניברסיטת בר אילן, איש חינוך וחברה, חבר בארגון רבני "צהר", קצין בצה"ל.

דורון דנינו
בית אחד גוונים רבים

ליצירת קשר: אלעד-052-2442366, אלירן-054-7269603
מייל: danino.doron@gmail.com

אחת התמונות היותר מקסימות פותחת את פרשתנו, פרשת כי-תבוא. זוהי התמונה של חקלאי ישראלי שנכנס אל תוך בית המקדש, ובידו טנא מלא פירות יפייים. כולו נרגש, הוא ניגש אל הכהן ואומר לו: "הגדתי היום לה' אלוהיך כי באתי אל הארץ אשר נשבע ה' לאבותינו לתת לנו" (דברים כ"ו, ג). כלומר, באתי להיפגש ולדבר עם ריבונו של עולם. הכהן מושיט את ידו, לוקח את הטנא ומניחו לפני מזבח ה'.

אך כאן לא מסתיים העניין. האדם שהביא את ביכורי אדמתו אל המקדש, סוקר בכמה משפטים את ההיסטוריה של עם ישראל, מאז לבן ויעקב ועד יציאת מצרים והכניסה לארץ ישראל. זוהי סקירה תמציתית, הסוקרת ממעוף הציפור את הצרות שעבר עם ישראל ואת הישועה האלוהית. סקירה זו מוכרת היטב לכולנו, שכן היא הבסיס המקראי להגדה של פסח.

מה פשר העניין? פשוט מאד. שמחת היבול איננה רק שמחה אישית - פרטית. ההצלחה החקלאית איננה רק הצלחה כלכלית. היכולת לבוא עם ביכורי היבול האישי אל הבית הקדוש של עם ישראל ולבטא את התודה לה', מסמנת את שיאו של תהליך גאולה ארוך ומסובך. זאת ועוד. שיש פעמים מודגשת בפרשת הביכורים הנתינה האלוהית: "אשר ה' אלוהיך נותן לך... אשר ה' אלוהיך נותן לך... לתת לנו... ויתן לנו את הארץ הזאת, ארץ זבת חלב ודבש... אשר נתתה לי... ושמחת בכל הטוב אשר נתן לך ה' אלוהיך ולביתך". והנה, סוף סוף גם אני יכול לתת משהו משלי. אך נשים לב: **השורש נ.ת.נ. אינו מופיע בפרשת הביכורים, אלא רק בהמשך, בפרשת המעשרות, ולא בנתינה לה' אלא בנתינה לנצרכים:** "ונתתה ללוי, לגר, ליתום ולאלמנה ואכלו בשעריך ושבועו. ואמרת לפני ה' אלוהיך: ביערתי הקודש מן הבית וגם נתתיו ללוי ולגר, ליתום ולאלמנה..." (דברים כ"ו, יב-ג). **לריבונו של עולם אנו מודים, ולחברינו בני האדם אנו נותנים.**

כן נזכה במהרה בימינו לגאולה שלמה ולעלייה לרגל, להבאת ביכורים ולנתינת מעשרות.

ב'לולבי' מחזקים את ההתיישבות

לולבי, רשת שיווק ארבעת המינים הגדולה בישראל, פתחה השנה את המחסן הראשי בגבעת הרואה ביישוב עלי שבבנימין, ממנו יסופקו ארבעת המינים לכל רחבי הארץ. רשת לולבי שמה דגש רב על מכירת מוצרים ועבודה תוצרת "כחול-לבן" ובתוך כך הייתה לחלוצה כאשר החלה בשיווק מאסיבי של לולבי הבקעה, כאשר מרבית הסוחרים עוד הסתמכו על לולבי אל עריש. מחברת לולבי נמסה: זה היה צעד אידאולוגי, שבזמנו נחשב לסיכון כלכלי, והיום במבט לאחור, מתברר כנכון, הן בהיבט הכלכלי והן בהיבט הערכי. אנו מקווים שגם המעבר לעבודה עברית יהווה דוגמה ומודל לחיקוי. אני שמח על השינוי וההצלחה, שיצרנו היפוך מגמה ולאור המתיחות במצריים כיום כולם קונים ומתבססים על לולבי הבקעה. זה טוב לכולם, לעם ישראל ולארץ ישראל."

רשת לולבי, הינה ספק מורשה של משרד הביטחון, ומשווקת לקיבוצים, מוסדות, בתי כנסת וקהילות ברחבי הארץ.

לידי ביטוי מעשי חזונו התורני לאומי של מרן הרב קוק, אין ספק, שהמאבק על תודעת מצוות ישוב הארץ באופן לאומי, קורה היום דרך ההתיישבות הצעירה. לכן זה לא יסתיים לעולם, כי מצוות אינן בטלות לעולם.

שלישית, כי גם אוהבי ההרס והשחור לא מתכוונים להסתפק בהישגים מקומיים, מגרון היא סמל להתיישבות מתוך תורה ולאומיות בריאה ואוהבת. מי שמצליח לפגוע בסמל מסוים מן הסתם ירוץ מייד לממש רווחים בשטח.

על כן נאמר לאחינו המתיישבים ולכל אוהבי הארץ, אין מנוס. אין זו מערכה שמסתיימת כל כך מהר. אנחנו חייבים ורוצים להמשיך ולהפיח את הרוח הגדולה והתובענית הזאת של מצוות ישוב הארץ מתוך שליחות תורנית ולאומית. לכן נקראנו זה ייעודנו. בימי גאולה אלו. נעלה ונפרח, נזכור ונפעל להביא לכך שהסיפור של מגרון יגמר בשני ישובים לפחות. ועוד הרבה מעבר לכך ■

ואתה חוזר להיות יקיר ההתיישבות ואוהב ארץ ישראל".
עצם הדבר שלאורך כל הדרך ובמיוחד בימים האחרונים עשתה המערכת כל מאמץ להגיע למונח המגונה והמכובס "פינוי בהסכמה" עם תושבי מגרון, מעיד כאלף עדים שיש כאן ניסיון לבנות שיטת פינוי, שיטה שתאפשר להמשיך לפנות ולהיות בסדר. לשמחתנו זה לא עבד במגרון. לא היה שום שיתוף פעולה, אפילו קל שבקלים, על תכניות הפינוי והכוחות העוסקים בפשע וההרס. אז זהו שלא! זה לא ייגמר במגרון, בגבעת אסף ועמונה! ראשית, כי אף לא אחד מאתנו הולך הביתה ואף לא אחד מאיתנו מתכנן להישבר. אנחנו נמשיך להטריד, לנדנד, לבנות ולקדם בחירוף נפש את ערכי ההתיישבות. שנית, כי זה סוד גלוי שהישובים הצעירים הם לא יותר מאשר הפלטפורמה המעשית, שדרכה באה לידי ביטוי הרוח הגדולה של ישוב הארץ מתוך דברי הרמב"ן "שלא נעזבנה ביד זולתי מן האומות ולא לשממה", ודרכה בא

עד השבוע הבא מתכנן ראש הממשלה להרוס את כל מגרון כולל בתי הקבע, בית הכנסת, מקוה הטהרה, הכל. לו רצה נתניהו, אשף הפתרונות, היה מוצא בקלות רבה דרכים פשוטות להימנע מהריסת הבתים או מקצתם. מה קרה לו? מהיכן הרוח הרעה הזאת ולאן היא מובילה? אחרי מחשבה מרובה, עלה לי כיוון. נראה שאנשים טובים לחשו לנתניהו, שיש לו רק כמה 'קוצים' קטנים בהתיישבות. סה"כ המתנחלים יושבים בשקט ולא עושים בעיות. אם רק יפתור את בעיית המאחזים הכל יסתדר. לא יהיו עוד ישיבות סיעה סוערות, לא יהיו עוד הפגנות מול שרי הליכוד, לא יהיה עוד זעם בימין והכי חשוב: ראש הממשלה לא יצטרך להתעמת שוב ושוב עם מערכת שלטון החוק, עם ממלכת הפרקליטות והבג"ץ ירום הודם. ציפור קטנה לחשה לו: "אדוני ראש הממשלה, טיפה קשיחות והכל מאחוריך, נשארו לך רק גבעת אסף ועמונה!

על מה הציבור הדתי צריך להכות על חטא?

עמיעד טאוב

מנכ"ל חברת "עט תקשורת"

אל"מ (במיל.) מרדכי - מוטי יוגב

סגן ראש מוא"ז מטה בנימין

ניסן סלומיאנסקי

סגן נשיא מכון לנדר

ביום כיפור הקרוב נעמוד כולנו בראש מורכן ונכה על חטאינו ועוונותינו האישיים. גם אנחנו כמגזר, צריכים ויכולים להכות על חטא במסגרת ביקורת עצמית נוקבת, שהינה חובת המציאות, עבור כל מי שרוצה ליזום, להתפתח ולצמוח, הן בפן הרוחני והן בפן המעשי. החל מחלקנו או העדרנו מהמחאה החברתית, אותה היינו אמורים להוביל כחלק מהגישה הסוציאל דמוקרטית של הציונות הדתית, הדוגלת במדינת רווחה, דבר שהותיר את המחאה בידי השמאל הקיצוני, שהוביל אותה למחוזות פוליטיים, וכלה בתופעות חינוכיות מסוכנות, הפושות בערנותנו, כגון בדלנות, הסתגרות ואפליה כלפי מגזרים חלשים ככלל, ועולי אתיופיה בפרט, תוך שאנו שוכחים את העיקרון היהודי הבסיסי של ערבות הדדית, ואת חובתנו לדאוג גם לחינוכם של כלל ילדי ישראל. טוב נעשה אם בשנה הנוכחית נקפיד על דבר המשנה האחרונה במסכת יומא, המקפידה להבהיר את חשיבות היחס הנכון לכל יהודי: "עברות שבין אדם למקום יום הכיפורים מכפר עברות שבין אדם לחברו אין יום הכיפורים מכפר, עד שירצה את חברו".

ראשית אני מבקש לומר שאני רוצה להוציא שם רע ולהכות באגרופי על ליבו של ציבור בעיקר באלול ברצוני להרבות בזכויות הציבור הציוני דתי וכלל ישראל. אך בהתייחס לשאלה שבכותרת אשתדל לבטא מעט מתחושותיי. הציבור הציוני דתי, הוא ציבור אידיאולוגי ואיכפתי מעל הממוצע. דבר זה מעורר לעיתים מחלוקות שונות ומשונות המפלגות אותנו ולעיתים מביאות לשנאת חינוס. אני חש שעלינו להרבות אהבה, סובלנות ואחדות בקרב כל ישראל, בוודאי בין הדומים לנו באידיאולוגיה הציונית דתית. למתן מחלוקות ולהיות יותר ברי יכולת להכיל ולחיות זה עם זה. אנו אמונים על מצוותיה של תורה, ביניהן גם תשומת הלב לזולת והדאגה לנזקק. רבים וטובים עוסקים בכך. דומני שעלינו להשתדל ולעשות יותר בתשומת הלב ובדאגה לכלל ישראל בחיבורים ההדדיים שבין קהילתנו שבערים וישובנו שבהרים לבין עמך ישראל שבשכונות, בכפרים ובעיירות הפריפריה. לעיתים אני חש כביכול, במידה מסוימת של גבהות וזלזול בהתבטאות של מי מאיתנו ביחס לאישים וציבורים אחרים בישראל להם דעות שונות מאיתנו. רבים וטובים גם בציבורים אחרים הינם אנשים העושים מעשים טובים ואף מוסרים את נפשם למען העם והמדינה. בחשבון הנפש של אלול, גם אם אנו חשים שדרכנו הציונית דתית היא הדרך הגואלת את עם ישראל, עלינו לזכור כל הזמן שהננו חלק מהעם ושעלינו לבטא את דרכנו בעוז מחד ובהרבה ענווה מאידך. גם הרבה אהבה לא תזיק בכדי שיקבלו מאיתנו את הערכים, המסרים שאנו מאמינים שהם הבונים את העם. טוב שבא אלול וקול השופר מהדהד וקורא לחשבון נפש הפנימי לתקן את אשר ביכולתנו בין אדם לאדם ובין אדם למקום במישור האישי ובמישור הציבורי. תכלה שנה וקללותיה ותחל שנה וברכותיה לשנת ישועה והצלחה לציונות הדתית ולעם ישראל כולו.

אלול זה זמן, שהאדם הפרטי צריך לעשות חשבון נפש, וגם הציבור כציבור צריך לעשות כן. כשעושים חשבון נפש, ישנן נקודות רבות, שאותן צריך לתקן. ביניהן, ישנן שתי נקודות, שאליהן הייתי רוצה להתייחס. הפיצול – הקב"ה נתן לעם ישראל כוח אדיר, הן מבחינה רוחנית והן מבחינה פיזית, בתנאי שהיא מאוחדת. "יהי בישורון מלך בהתאסף ראשי עם יחד שבטי ישראל". מתי הקב"ה מולך? כשיש יחד שבטי ישראל, אחדות במחנה. אנחנו יכולים להשפיע ולממש את יכולתנו והשפעתנו בציבור, אך לצערנו, אנחנו טובים בהתפצלויות: מתפצלים בחינוך, מתפצלים בישיבות (כל ישיבה הופכת לשתי ישיבות), מתפצלים בהתיישבות, מתפצלים בפוליטיקה ומאבדים את כוח ההשפעה שיש לנו. אחדות זה לא לחשוב אותו הדבר, חילוקי דעות זה מבורך, ומתוכן האמת מתבררת בתנאי שעושים זאת ביחד. חיבור וגשר – אנחנו בבחינת יחידת העילית, וככאלה אנחנו צריכים להיות הגשר והקשר בעם ישראל. מצד אחד 'החרדים', שיש לנו אותה התורה, ומצד שני 'החילונים', שיחד איתם אנו אווזים בנשק. הציונות הדתית לא עושה די כולם בניו של הקב"ה, ותפקידנו לחבר, "דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום". עלינו כציבור לחשוב גם על נקודות חשובות אלו ובע"ה, ובאלול ישנה סגולה לכך, נצא מאוחדים ומחוזקים בינינו ובין אחינו בעם ישראל.

על כף המאזניים

בעוד ימים אחדים נתייצב כולנו בגיל וברעדה לתפילת ראש השנה. בשיאה של תפילת ראש השנה אנו אומרים "וכל באי עולם יעברון לפניך כבני מרון". הגמרא מביאה שלושה הסברים לביטוי זה: "בראש השנה כל באי העולם עוברים לפניו כבני מרון. מאי כבני מרון? הכא תרגמו: כבני אמרנא. ריש לקיש אמר: כמעלות בית מרון. רב יהודה אמר שמואל: כחיילות של בית דוד. לדעת ה"שם משמאל", נחלקו כאן האמוראים בדרכי עבודת ה' הראויה. הכבשים הינם בהמות שפלות. הגמרא אומרת. שהכבשים נוהגים לישון זה בצד זנבו של זה, זהו ביטוי של שפלות דעת. הכבשים אינם עצמאיים בחשיבתם, כולם הולכים אחר העדר. גישה זו סוברת, שכן היא הדרך הראויה לבוא ולהיראות אל האלוקים ביום הדין. תחת מעטה השקר והגאווה, שעטה על עצמו במהלך כל השנה, מוטב לו ביום הדין להסיר מעליו תחפושות אלו ולהודות על שפלות מעשיו ונפשו. בדרך זו יזכה האדם בדין וישיב את התשובה אל ליבו. אולם ריש לקיש סובר, שדרך זו הינה מסוכנת, שכן, ע"י שפלות נפשו, האדם פוגע לא רק בכוחותיו הרעים, כי אם בכוחות החיים עצמם, בכוחות הנוטנים לו עוצמה בדרכו. ועל כן אומר ריש לקיש, שצריך האדם לחוש שהוא נמצא במעלה הדרך, מתרומם מעלה מעלה. אמנם התהום פעורה מתחתיו, אך הוא נמצא במעלה הדרך. אם יסתכל אל עבר התהום, ייפול ויתדרדר, ועל כן מוטב לו לאדם להתרכז בעלייה מעלה. שמואל אינו מסכים אף לדרך זו. כשהאדם נמצא ביום החשוב בשנה, עליו לרומם את כוחות נפשו ולהאדירם. אל לו לעסוק במומיו. אל לו לעסוק בחטאיו. שכן ישנו חשש, שמתוך כך יגיע לשפלות הנפש, שעלולה להפילו לייאוש וחדלון כוחות. אדרבא, הדרך הנכונה היא לחוש כחייל בלגיון המלך, מלך מלכי המלכים, הקב"ה. תודעת

זכות זו, להימנות על לגיונותיו של מלך מלכי המלכים, מאדירה את כוחותיו של האדם ומרוממתם. בדרך זו חוזר האדם להאמין בכוחותיו, הוא מתחיל להאמין, כי יש לו את הכוח להימנע מן החטא, ובדרך זו הוא מדגיש לעצמו עד כמה חטאיו היו מקריים, עד כמה הוא קרוב אל אלוהיו. בדרך זו זוכה האדם בדין. **דינו של האדם איננו רק על שכן מצווה כנגד עבירה, דינו של האדם בראש השנה הינו על המגמה ועל הדרך אותה עליו לאמץ. יכול אדם לעבור עבירות רבות על מצוותיו, אך יחד עם זה, עתיד הוא להיחתם בספרם של צדיקים.** ספרם של צדיקים איננו

ספר

המונה אחד לאחד את כל מעשיו של האדם, כי אם ספר, בו נבחנת

שאיפתו של האדם, בו נבחן רצונו של האדם. רק אדם שיידע להרגיש כחייל בלגיון המלך, רק אדם שיידע להעריך את הזכות להימנות על לגיון זה, הוא זה שיוכל לעלות ולרומם את כוחות נפשו ולשאוף שלא לחטוא

המהר"ל המבואר עמוק, מובן, מאיר עיניים

הוצאה חדשה עם ניקוד, כותרת לכל פרק ופיסקה, סיכומי הפרקים, מ"מ ועוד הערות ותוספות מועילות.

ועם ביאור 'קול חי', המבאר את לשון המהר"ל פיסקה מול פיסקה בלשון צחה בת ימינו.

להשיג בחנויות ובהוצאה:
אור עציון ספרי איכות תורניים
08-8502822

ובנוסף:

לרגל חודש אלול
מבצעים מדהימים.
היכנסו לאתר והקישו
"מבצעי חודש אלול"

ערב לקראת ראש השנה

על אמונה מתוך משבר - דיון וסרט בהשתתפות:

הרב זעפרני והרב דוד חטואל
הערב יתקיים ביום ראשון,
כ"ב אלול (9.9) בשעה 20:15
בבית הכנסת היכל יהודה (רקנאטי)
בן סרוק 13 תל אביב

לפרטים: יוסי בן-הדור 052-8908518

כיבוד קל • כניסה חופשית • חניה בשפע

לפינחס ויסכה ויליק

מזל טוב להולדת
הבן אליסף חיים
תזכו לגדלו לתורה, חופה
ומעשים טובים
צוות פרסומי ישראל
ומערכת גילוי דעת

www.machon.oretzion.com

קוראים את השטח

בצלאל סמוטריץ' - מנהל הפעילות בתנועת רגבים

להחזיר לנגב את שלטון החונה

תפעל המדינה באופן נחרץ ותפנה את הפולשים אל הישוב המוסדר, הרי שרשויות האכיפה אינן עושות דבר, והבדווים ממשיכים לעשות ככל העולה על רוחם. הישוב המוסדר, על המיליונים הרבים שהושקעו בו, נותר כמעט שומם, והבנייה הבלתי חוקית מסביב לו נמשכת.

הסיבה לכך פשוטה. בתוך הישוב יידרשו הבדווים לבנות כחוק, במיקום ובגודל המותר, להגיש תכניות ולשלם אגרות, מיסים והיטלים. בחוץ הם יכולים לבנות ככל העולה על רוחם ומבלי לשלם אגורה שחוקה. כשאין אכיפה ואין מה להפסיד, למה שמישהו יתנדב ויבנה כחוק?

זהו שורש הבעיה. כל עוד לא תתקיים אכיפה נחרצת כלפי עבירות, לא רק בתחום התכנון והבנייה, במגזר הבדוי, שום תכנית לא תצלח. כשאין מקל, כל הגזרים שבעולם רק יחמירו את הבעיה וירחיקו את פתרונו. רק כששלטון החוק יחזור לנגב ולבדווים יהיה מה להפסיד, יהיה ניתן לדבר על פשרה היסטורית ועל הסדרת ההתיישבות. איך שזה נראה כיום, התכנית שמוביל השר בגין רחוקה מזה מאוד, וזו עלולה להיות בכייה לדורות ■

ולהתעמת במידת הצורך עם האוכלוסייה הבדווית, נעשה כעת ניסיון להסיר כל מחסום ולבטל כל תנאי שנקבע בעבר, כדי לרצות את האוכלוסייה הבדווית. במילים פשוטות, קוראים לזה כניעה, ויש לזכור כי זו רק ההתחלה. מדובר במדרון חלקלק, שאם לא ייעצר כעת, אין לדעת עד היכן יתקפלו מובילי התכנית ויכנעו לדרישות הבדווים, שמצדם אינם נכונים לכל פשרה.

כדי להבין את הבעייתיות הרבה של העקרונות, שמנחים נכון להיום את התכנית הממשלתית, נבחן את טיפולה של המדינה בהתיישבות הבלתי חוקית של הבדווים באזור ביר-אדאג'. ביר-אדאג' הוא ישוב חוקי, שהוקם על ידי המדינה בעשור האחרון, במגמה להסדיר את מגוריהם של תושבי הפזורה שמסביבו. בסמוך לו ישנה חלקה של כ-1,900 דונם, קרקע פרטית מוסדרת בבעלות יהודית. וראה זה פלא, במקום להיכנס אל הישוב המוסדר ולבנות בו כחוק, ממשיכים הבדווים להתיישב מחוץ לישוב המוסדר, על הקרקע הפרטית.

ושלטון החוק? אם ניתן היה לצפות שלפחות במקרה כזה, שבו אין לבנייה הבלתי חוקית שום הצדקה,

כבר כתבנו כאן מספר פעמים על התכנית הממשלתית להסדרת ההתיישבות הבדווית בנגב.

כזכור, בשנת תשס"ז פורסמו המלצות ועדה, בראשות שופט בית המשפט העליון בדימוס אליעזר גולדברג, להסדרת ההתיישבות הבדווית בנגב. דו"ח גולדברג עובד על ידי יו"ר האגף לתכנון מדיניות במשרד רה"מ, אודי פראוור, לכדי תכנית ממשלתית מעשית (מתווה פראוור), וזו אושרה בממשלה לפני שנה בדיוק (י"ב אלול תשע"א), בכפוף למספר סייגים חשובים. מספר חודשים לאחר מכן, פורסם להערות הציבור תזכיר חוק, שהוכן במשרד המשפטים, ובחודשיים שלאחר מכן קיימו השר בגין, אשר מונה על ידי הממשלה כשר האחראי על התכנית, ואודי פראוור הליך של 'הקשבה', במסגרתו שמעו את ההסתייגויות הרבות של הבדווים מהתכנית ומהחוק.

תזכיר מתוקן של החוק טרם פורסם, אבל ידיעות שמגיעות מאחורי הקלעים מספרות על שחיקה חמורה בעמדות מובילי התכנית. הליך 'ההקשבה' הביא אותם, ככל הנראה, למסקנה כי הבדווים אינם מתכוונים לשתף פעולה עם התכנית, ועל כן, וכתוצאה מייאוש וחוסר נכונות להציב קווים אדומים

זיכרון לאבא ואמא

פועה שטיינר

צאצאיהם הרבים כ"י, של התלמידים והתלמידות של אבא ושל כל בני הקהילה.

אמנו הגיעה לזקנה מופלגת (תשעים ותשע שנה בקירוב), זכתה לראות בנים, בני בנים, שילשים, ריבעים ואף כמה חימשים. **כולם אהבו לבקרה, להקשיב לעצותיה, לקבל הן את המחמאות והעידוד שידעה לתת, והן את דברי הביקורת, שתמיד תמיד הייתה בונה.** היא הפליאה את כל באי "מעון ההורים", בו שהתה בשנה האחרונה, בתפילותיה החמות ובפרקי התהילים הרבים, שנאמרו עליה בדייקנות מרבית, בקול רם ובהטעמה. כך, במשך חודשים, שימשה מעין שליח ציבור לשכונתה במעון, מהן כאלה שכושר הדיבור והקריאה כבר ניטלו מהן.

עתה, בימי הסליחות ובימים הנוראים הבעל"ט, ילוונו תפילותיה מהעולם העליון. יהי רצון שהיא תהיה מליצת יושר למשפחתה ולכלל ישראל ■

שנים למגוריהם במושב, שבו לירושלים העתיקה. כך עלה בגורלם-גורלנו לעבור את התקופה הקשה של מלחמת העצמאות במצור בעיר העתיקה. שבועיים בלבד אחרי ההכרזה על הקמת המדינה, נכבש המקום על ידי הלגיון הירדני. אבא נלקח בשבי, ואמא, עם חמותה ועם חמשת ילדיה הקטנים, פונתה בחוסר כל לקטמון, יחד עם פליטי העיר העתיקה. לימים, כאשר נשאלה, איך עברה את כל זה לבדה, הייתה עונה: אלה היו ימים גדולים, היינו מוכנים לכל הקרבה!

אבא היה כל ימיו מורה ומחנך דגול (לימד בביה"ס התיכון לנערים מזרחי שליד הסמינה, כיום "ליפשיץ"; במכללה לבנות בבית-וגן; וב"מרחבים"). בד בבד כיהן כרבה של בית וגן במשך ארבעים שנה. אמא, הרבנית, הייתה ה"עזר כנגדו" בכל דבר ועניין. הפשטות והצניעות של שניהם הייתה לשם דבר. לנגד עיניהם עמדו החינוך לאהבת תורה, לאהבת עם ישראל וארץ ישראל, של

ביום ראשון שעבר, ח' באלול, הלכה מעימנו אמנו היקרה, הרבנית מטילדה (מאט'ל) מן-ההר ע"ה. אמא נולדה בירושלים העתיקה בכסלו תרע"ז, לפני מלחמת העולם הראשונה. אביה, ר' ש.מ. מנדל אגסי, מיקירי ירושלים, היה בנו של חכם יצחק אגסי, מחשובי חכמי בבל. עם פרוץ המלחמה, בהיותה כבת שנה, גורשה אמא עם משפחתה על-ידי הטורקים לאלכסנדריה. בתום המלחמה שבה המשפחה לירושלים העתיקה, אך עזבה את החומות באחד מגלי הפרעות, בהן ערכו הערבים טבח ביישוב היהודי בכל מקום שרק יכלו. מאז שנישאה לאבינו, הרב שלמה ז. מן-ההר צ"ל, עמדה לימינו לאורך כל הדרך. איתו עברה מירושלים ליסוד-המעלה, שם עשה את ראשית דרכו בהוראה. כשנתיים לאחר מכן, ליוותה אותו בעת שכיהן כמורה וכמנהל ביה"ס, ובסוף התקופה גם כרב במושב שדה יעקב שבעמק יזרעאל. עם פטירת אביו, בתום חמש

משפט
לעם

מתנה משמיים

הרב אריאל בראלי

(עובדה שתגרום לה להעריך פחות את המתנה). התקשרתי לרב ושאלתי אותו מה לעשות. תשובתי הייתה שאין חיוב לספר לה מהיכן המתנה, אבל צריך לחשוב מראש איך להימנע מהוצאת שקר מהפה, היכן זה נקנה וכדומה. לתשובה מלאה:

■ mishpatlaam.co.il

נכנס לחדרי אחד העובדים ובידו שקית עם מתנות לעובדים שחילקה ההנהלה. היה שם מחזיק מפתחות דיגיטלי עם תמונות מתחלפות, באריזת מתנה יפה מאוד. פתאום קלטתי שיש לי מתנה יפה לאשתי, והיא ממש תעריך את זה. אבל אז התעורר ספק בליבי, האם אני צריך לספר לאשתי שזאת מתנת חג מהעבודה

לפני שבועיים היה היום ההולדת של אשתי וקרה לי ממש נס משמים. תכננתי לקנות לאשתי מתנה ופשוט שכחתי. ביום של היומולדת עבדתי עד מאוחר. כשסיימתי את העבודה, נזכרתי שאני צריך לקנות לה מתנה, אבל פשוט לא נשאר לי זמן לנסוע לקניון. לקנות מתנה יפה ולהגיע הביתה בזמן ליומולדת. פתאום

ירוק בעיר

למה לא גן וגם

פירסומי ישראלי

יש כפל מבצים ויש כפל הנחות
לתושבי יש"ע

**10% הנחה
מהמחירון**

**רכב שכור
לשבוע
במתנה!**

- 2 אולמות מעוצבים לאירועים ולכנסים:
- אולם עד 1000 מוזמנים ואולם עד 450 מוזמנים • רחבה לקבלת פנים
- 2 רחבות ריקודים מרווחות באולם הגדול

תפריט טעים ואיכותי בניצוח השף ישראל כהן
לסוגרים אירועי חורף תשרי חשון כסליו

ירוק בעיר
אולמות גן וגם

קווי אגד חדשים ומהירים לאולם בתדירות גבוהה, מכל שכונות ירושלים
יד חרוצים 22, א.ת. תלפיות, ירושלים | טל': 02-6783477

נפגש בשמחות - ישראל: 050-9099000

להחזיר עטרה ליושנה' התגלה כריק מתוק, נותרו מרבית הבוחרים הספרדים, דתיים ומסורתיים, ללא בית אמיתי: הם נודדים בין מפלגות ציוניות, לא דתיות, ומצפים ליום שהבית היהודי ישוב לראות בהם ובמורשתם בנים שווים, באמת, ללא התנשאות וללא מירכאות.

צהר כששואלים אותי איך זה להיות רב ספרדי בארגון 'צהר', אני עונה שזה הדבר הכי טבעי בעולם. הזרם המרכזי של חכמי ספרד והמזרח נהג, מאז ומעולם, לתור אחר דרך האמצע ולא להיגרר אחר קיצוניות כזו או אחרת. נטייה זו לא נבעה כלל ועיקר מחולשה או מפשרנות, אלא מתוך עוצמה רוחנית, השואבת את כוחה ממחויבותו של הפוסק, הן להלכה הפסוקה והן לציבור אליו הופנתה הפסיקה. הטמעת מורשת זו של סובלנות דתית וגמישות הלכתית, אל תוך עומקיה של החברה הציונית-דתית באשר היא, ללא הבדלי עדות ומנהגים, עשויה להציל את החברה הישראלית כולה. אחד הרבנים הנערצים עליי, הרב יוסף משאש זצ"ל, אמר: "ברא הקב"ה הפרי שהקליפה מבחוץ והגרעינים מבפנים, והאוכל ביניהם, להודיענו שנסיר הקצוות ונאחז באמצע". הרבנות בישראל נתונה בשנים האחרונות ברובה בידיים לא ציוניות, המרחק בין רבנים מסוימים לצאן מרעיתם הוא גדול, והנתק מן הרחוב הוא קשה ממש. היוזמה של ארגון רבני צהר היא בבחינת בשורה מרעננת, הקוראת להחזיר את האמון של הציבור במוסד חשוב זה. אין דבר המרגש אותי יותר, מאשר לערוך חופה כדת משה וישראל לזוג שאינו מקפיד על קיום מצוות, בידיעה שללא ארגון צהר, הם היו הולכים להינשא אזרחית בקפריסין. **שושלת דנינו** לפני כמה שנים מצאנו שושלת דנינו, שושלת יוחסין, בכתב ידו של סבו של סבי, ובה תיאור מפורט של 35 דורות של אבות המשפחה וביניהם הנשר הגדול, הרמב"ם. משפחת דנינו העמידה במשך דורות רבים מנהיגים רוחניים, בדורות האחרונים נטו מרבית בני המשפחה ללכת על דרך הקבלה, ושמעם יצא לתהילה בעיקר בערי הדרום ובהרי האטלס. גם כיום המשפחה הקרובה זוכה להעמיד מנהיגים רוחניים ואנשי ציבור, כגון ד"ר יעקב דני ואחיו, המפכ"ל יוחנן דנינו, ח"כ דוד דנינו ז"ל ועוד.

רב ד"ר לפני כעשר שנים שאלתי את הרב מרדכי אליהו זצ"ל במה עלי להתמקד, בסיום לימודי הרבנות או בכתיבת דוקטורט? תשובתו הייתה "טוב לנער כי יישא בעול, אחוז בזה וגם מזה אל תנח את ידך"... מעבר לכך, הדוקטורט שלי עסק באמונה בגלגול נשמות בקהילות הספרדיות, וכולו דן גם בהיבטים תורניים ובייחוסים הלכתיים. לאחר סיום כתיבת הדוקטורט התפנית לעסוק במה שלבי חפץ יותר מכל, מחקר על יהדות מרוקו ומחקר על הזהות הספרדית במדינת ישראל.

אופטימיות זהירה הציבור הדתי לאומי הוא ציבור מוביל במשק, בחברה, בצבא ובאקדמיה. אין סיבה שהוא לא יהיה כזה גם בפוליטיקה. אני מאחל לעצמי ולבית היהודי שנדע להפיק לקחים מהכישלון הנוכחי, שהביאו אל סף היעלמות פוליטית, ושנשכיל להכיל בתוכנו גוונים שונים של ציונות דתית, כי רק אם נכיר בייחודיות של כל אחד מאתנו, נוכל ליצור אחדות אמיתית שורשית, שתביא אותנו כמפלגה ללב הקונצנזוס הלאומי ולמרכז העשייה הפוליטית, הדתית והחברתית במדינת ישראל.

חבר קיבוץ < מרצה וחוקר יהדות מרוקו ויהדות ספרד > רב ספרדי בארגון 'צהר' < חבר בוועדת 'יונה ספיבק'

ישבנו עם הרב ד"ר דורון דנינו המתמודד על מקום ברשימת הבית היהודי, לשיחה מרתקת על החיים בקיבוץ, המחאה החברתית והחיבור בין הגוונים השונים בציבור הדתי

בדק בית כדי להוות כוח מרכזי בזירה הפוליטית ולחזור אל המקום לו אנו ראויים, עלינו לערוך בדק בית רציני במפד"ל בשני תחומים עיקריים. ראשית, על המפד"ל לשוב ולתת מקום מרכזי לנושאי חינוך וחברה. שנית, המפד"ל שידרה, במשך עשורים, יחס מפלה ומתנשא כלפי הסקטור הספרדי. שילובם של הספרדים במפלגה נעשה מתוך רגש פטרונות, שהשתלב באתוס הכללי המוטעה של 'כור ההיתוך הישראלי', ונועד לעצבם מחדש כיהודים בעלי מאפייני תרבות מערב אירופאית. הספרדים, שהמפד"ל התאימה להם ככפפה ליד, נטשו את המפלגה, ואל החלל שנוצר נכנסה ש"ס, אשר הצליחה לסחוף אחריה רבים והגיעה בשיאה ל-17 מנדטים! אולם כשהמוטו שלה

רקע נולדתי ב-1970 ביפו להורים שעלו ממרוקו. לאחר סיום לימודי התיכונים בציטילין, שירתי כלוחם וכמפקד בחטיבת הנח"ל ובחטיבת הצנחנים. עם השחרור נשאתי לאישה את הלה לבית פלק, בת קיבוץ שדה אליהו, מקום בו אנו מתגוררים עד היום עם ארבעת ילדינו. לאחר סיום לימודי התואר הראשון (לימודי א"י ותנ"ך), לימדתי שש שנים בתיכון הקיבוצי, כשבמקביל סיימתי את לימודי התואר השני בתולדות ישראל בהצטיינות, ואת לימודי ההסמכה לרבנות. בשנת 2000 יצאתי עם משפחתי לשליחות בת ארבע שנים, מטעם הסוכנות היהודית, באנטוורפן, בלגיה, שם התוודעתי לחיים היהודיים בתפוצות ולדילמות הנוגעות להם. עם חזרתי לארץ, זכיתי במלגת הנשיא לדוקטורנטים מצטיינים, וסיימתי תוך ארבע שנים את עבודת הדוקטורט בנושא הקשור לקבלה בקהילות הספרדיות במערב אירופה ובקהילות האנוסים בחצי האי האיברי. כיום, אני מכהן באוניברסיטת בר אילן כמרצה וכחוקר של יהדות מרוקו ויהדות ספרד, ובשנים האחרונות אני חוקר את הזהות הספרדית בישראל, ואת תפיסת המזרח בעיני המערב. בנוסף, אני מרצה במכללה החרדית בירושלים. מעבר לעבודתי האקדמית, אני עוסק במספר תחומים נוספים: חבר הוועדה הרעיונית-מדינית של תנועת הקיבוץ הדתי, שמהווה את חוד החנית של הציונות הדתית ההתיישבותית והחקלאית, חבר הנהלת הקהילה וחבר המזכירות הרחבה בקיבוץ, חבר הוועד המנהל של כפר הנוער נווה עמיאל, חבר בארגון רבני צוהר וחבר בוועדת "יונה-ספיבק". במסגרת שירות המילואים הפעיל שלי, אני משמש כקצין מודיעין בקצין העיר עפולה.

קיבוץ הגעתי לקיבוץ כחבר גרעין נח"ל ונשאיתי בגלל האישה. שדה אליהו נותר קיבוץ שיתופי כמעט כמו פעם. הרעיון, למרות חריקות ובעיות, עדיין קיים ורלוונטי. הייתה לי הזכות להקים לפני חמש שנים את התפקיד של רכז צמיחה דמוגרפית בקיבוץ, והצלחתי, למרות הסקפטיות בקיבוץ, להביא לקליטה מסורתית של למעלה מ-40 חברים חדשים. למרות שהקיבוץ נתפס כמקום טוב, אני יכול להעיד, שהוא אפשר לי עד כה להגשים כמעט את כל שאיפותי האישיות.

מחאה אני איש ימין וספוג באהבת הארץ, גאה בהתיישבות ביהודה ושומרון ומוקיר את התושבים שם. יחד עם זאת, אני מצר על כך שהציונות-הדתית הפסיקה להתמקד גם בנושאים לא פחות חשובים, לציונות בכלל ולציונות הדתית בפרט. היכן העיסוק שאפיין אותה בעבר בסוגיות של חינוך? היכן קולה של המחאה החברתית? כמי שהגיע להיות חבר בוועדת 'יונה ספיבק' על תקן דתי וימני, הרגשתי לא אחת כעס ותסכול ממיעוט האנשים בעלי הכיפה במחאה זו. הלא המקורות לסולידריות חברתית ולערבות הדדית, מקומם בתורה ובדברי הנביאים, מדוע אנו מתעלמים מכך? מאז ומתמיד היוו בני הציונות-הדתית גשר מאחד בין חלקי העם, חרדים וחילונים, ימניים ושמאלניים. כיצד זה קרה, שהפכנו כל כך מזוהים עם צד אחד בלבד? אדמת ארץ ישראל קדושה כולה. מדוע זה אנו מתעלמים מבעיית החקלאות והחקלאים בנגב ובגליל? כיצד זה איננו מקימים קול זעקה על מצב החינוך והתעסוקה בעיירות הפיתוח? מדוע אנו מחרישים לנוכח האמרת מחירי הקרקעות גם באזורי הפריפריה? כיצד זה אנו מקדשים את הממלכתיות בצבא ובפוליטיקה, אך מחפשים ללא הרף אלטרנטיבה חינוכית אליטיסטית לחינוך הממלכתי דתי, במקום לשאוף לחזק אותו מבפנים?

נצטייד באיזה 'מסקינג טייפ' או שניים, לדעתי, אפילו לא עברו את סף התודעה של רוב תושבי מדינת ישראל. אדישות היא מילה עדינה לתיאור מצבנו.

אני לא רוצה להלחץ, אבל גם בגרמניה הנאצית ערב מלחמת העולם השנייה, רוב האוכלוסייה היהודית פשוט המשיכה לעבוד, ללמוד ולגחך בפרצופם של רואי השחורות למיניהם. כך שגם אם אני מעדיפה לדלג על הכותרת הקבועה בחדשות על איראן ומעלליה, אתם לא חושבים שכדאי לאגור מעט מזון או אולי רק להצטייד באיזו מסכת מגן, כדי שנוכל להגיד לדורות הבאים שעשינו כמיטב יכולתנו? ושתהיה שנה טובה, בשורות טובות, והתכונות מיותרות לחלוטין ■

נראה שלפחות בסביבתי הקרובה, כולם עושים הכל כדי לנסות ולטמון את הראש בחול כמה שיותר עמוק. העובדה שהתקשורת מתכשת בינה לבין עצמה, האם כדאי או לא כדאי לפתוח במלחמה באיראן, עוד לא הביאה ולו אחד ממכריי הקרובים לחשוב, שמא כדאי לפנות לתחנת ערכות המגן הקרובה ולהצטייד באיזו מסכת מגן ליתר ביטחון. התחנונים החוזרים ונשנים של פיקוד העורף, שכל אזרח יודא, שהוא יודע היכן נמצא המקלט הקרוב למקום עבודתו, נתקלים בהרמת גבה משועשעת של מעסיקים ועובדים. **ההצעות בדחילו ורחימו, שאולי נטרח לפתוח את האתר של פיקוד העורף ונלמד את ההוראות לשעת חירום, או**

זו רק אני, או שמדברים המון על מלחמה במדינה הזו? כל בוקר אתה קם, פותח את העיתון ושוב זוכה לקרוא ציטוט של מנהיג איראני או בכיר במערכת הביטחון הישראלית, שמתבטא בנושא. בד"כ כל ההתבטאויות דומות. מהצד האיראני, השורה התחתונה של כל אמירה שיוצאת לתקשורת, היא: אנחנו לא ממש סובלים את ישראל, יש מצב שאנחנו מחסלים אותה עוד השנה. מהצד הישראלי אנחנו שומעים: מי שיתעסק איתנו, לא יגמור את הקדנציה, כי יש לנו צבא תותח. אני, לבושת, בד"כ פשוט מדלגת על הכותרת הכמעט קבועה ועוברת לעמודים האחרונים, בתקווה למעט חדשות משמחות. יש לי תחושה שאני לא היחידה.

חוד החנית

ח"כ אורי אריאל, יו"ר הוועדה לביקורת המדינה

המשימתיים, הם באמת מהפרויקטים החשובים כיום. היציאה מתחומי יהודה ושומרון, החזרה להשתלבות עם כלל עם ישראל, והפעילות בתחומי הרווחה והחינוך, היא היום מהמשימות הנעלות ביותר. אבל עדיין אל נהיה "תוהים על הראשונות". וגם כאשר נדמה לנו, שההתיישבות ביו"ש מבוססת דיה, אל נשכח את האחים, שעדיין נמצאים בחוד החנית של יישוב הארץ. ונאבקים באלו המנסים להחריב את ההישגים שהשגנו עד כה. במיוחד בימים אלו של חשבון נפש אישי וציבורי, לקראת יום הדין, חשוב שנקבל על עצמנו לעתיד, להיות קשובים יותר ולנסות ולסייע גם בעתיד הקרוב במאבקים, שעוד נכוננו לנו. וגם אם בסופו של דבר, זה לא יצלח, כמה דברי חיזוק ותמיכה הם דבר לא פחות חשוב ■

עצמם ועוד עשרות בודדות, אף אירוע שנעשה לא סחף אחריו אלפים. הציבור ברובו נותר אדיש ורדום, קרא בעיון בבתי הכנסת את המאמרים התקיפים, עקב אחרי החדשות שפורסמו ובעיקר נאנח והמשיך הלאה. שעות ספורות אחרי פינוי מגרון, ולאחר שישבתי עם התושבים וניסיתי לעודד אותם, נפגשתי עם מספר נציגים של גרענים תורניים ברחבי הארץ. שאלתי אותם אם שלחו איזה מברק או הרימו טלפון, כדי לחזק אותם בשעתם הקשה. המבוכה על פניהם הייתה רבה. אף אחד מהם אפילו לא העלה את זה על דעתו. אחד אף הגדיל ואמר לי, כי כיום, מרכז העשייה בציבור הדתי לאומי הוא לגרענים התורניים ולפיתוח הנגב והגליל. האמנם? היציאה לפריפריה, לנגב ולגליל, והקמת עשרות גרענים

בשקט בשקט, כמעט ללא כותרות, עבר השבוע פינוי של היישוב מגרון. יישוב שעמד על תילו 13 שנה ולאחר מאבק ממושך פונה ותושביו גורשו, לאחר עוול ענק, אותו אני מניח, כבר מכירים. הפינוי התבצע בדיוק בעיצומם של ימי חודש הרחמים והסליחות, מיד לאחר שצינו בחודש אב האחרון שבע שנים לגירוש קטיף. קשה כמובן לעשות השוואות לימי גירוש קטיף, אז געשה הארץ ורעשה, כאשר הציבור כולו התגייס למאבק במשך תקופה ארוכה, אך גם כיום כאשר מתבצע גירוש תושבי שכונת האולפנה וגירוש תושבי מגרון, כשידה של הפרקליטות עוד נטויה, היה ניתן לצפות ל"באז" ציבורי כלשהו. כעס ציבורי, עמידה בצמתים, הפגנות, משהו.. אבל במציאות, כמעט כלום. למעט תושבי היישובים

מלון אורחים

זה הזמן לתרום למגרון!

רכישת ד' אמות ולתרומות לפיתוח מגרון
התקשר 054-5210002, 02-5325559
או באתר www.migron.net

מוכר לצרכי מס על-פי סעיף 46

לרב שלמה ונעמי גוטפריד, לרב חיים ופועה שטיינר לרב יששכר גואלמן, לרב ישעיהו ורות שפירא לרב עמיאל ואסתר שטרנברג אתכם בצערכם במות האם הרבנית מטילדה (מאט'ל) ז"ל רעייתו של הרב שלמה ז. מן ההר זצ"ל בבניין ירושלים תנוחמו פרסומי ישראל ומערכת גילוי דעת

סדר סליחות השלם

עם פסקי הלכות לחודש אלול ולערב ראש השנה מבצע מיוחד לבתי כנסת!!

לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 | www.harav.co.il

בית הכנסת מלא ביום כיפור?

זה הזמן לדאוג שלכולם יהיו מחזורים...

סט לימים הנוראים מחזור קול אליהו לראש השנה וליום הכיפורים

אפשרות להנצחה ע"ג המחזורים

לפרטים ולהזמנות: 02-6521195 | www.harav.co.il

האג'ה

לפני חודש ימים התחלתי לצאת איתך. בהתחלה היה קשה, ואחרי שבוע וחצי אמרת לי, שממש כיף לך ואת רוצה להמשיך את הקשר. דיברנו רבות בטלפון ויצאנו לבלות בכיף. פתאום אחרי שלושה שבועות שאנחנו ביחד, את אומרת לי שאת לא מרגישה כלום, אין ניצוצות וזיקוקים (הי! זיקוקים יש רק ביום העצמאות). מה חשבת, שאחרי חודש אקח אותך בכדור פורח.. אמלא אותך בהפתעות... ואז את אומרת לי, שהבעיה לא בי אלא בך. גם את המשפט הזה אני כבר מכיר. רצית שאני אהיה על תקן הבילוי של חודש אוגוסט... להעביר לך את החודש האחרון של החופש הגדול? מה רצית שיהיה בחודש הראשון של הקשר? אמרתי לך, אין זיקוקים ואין אורות וברקים, זו רק התחלה של קשר!

הרווק האאוס 25

שאלה:

אנחנו נשואים 6 שנים ושייכים לזרם הדתי לאומי. לפני כחודש בעלי הודיע לי שהוא רוצה לנסוע השנה לאומן. אני חייבת להודות שהייתי די בהלם. לא מבינה מאיפה זה בא לו. אני ממש לא מחוברת לעניין ולכן קשה לי להסכים לנסיעה הזו. מה עושים?

תשובה:

מך, שהוא לא שיתף אותך בתהליך שהוא עבר, שגרם לו לרצות לנסוע לאומן. ייתכן שכאשר תהיי שותפה ותבני את הצורך שלו, הדבר ירגיע אותך. ייתכן גם שלא, וזה רק יגביר את חששותיך.

יחד עם זה, שווה לך לבדוק גם מהיכן צומחת ההתנגדות שלך לנסיעה שלו לאומן? איזה משמעות את נותנת לנסיעה הזו וממה את באמת חוששת? האם את חוששת שבעלך יהפוך פתאום ל'ברסלבר'? האם יש לך התנגדות עקרונית לכך, שאת תישארי בחג בלעדיו?

האם את מוכנה להתמודד עם הסביבה שתשאל שאלות? ואיפה המשפחה המורחבת בעניין? לכן, עצתי לך, קודם להבין את המניע של בעלך לנסיעה הזו ולקיים חשיבה משותפת מה טוב לשניכם. זה יכול להרגיע אותך ולתת לך תחושת שותפות בתהליכים שהוא עובר עם עצמו, ואז ככל החלטה שתקבלו, נסיעה לאומן או הישארות בבית בחג, תראה בה משימה של שניכם ולא איזה דבר שנעשה בכפייה

אני אכתוב את הדברים בסדר קצת אחר: בעלך רוצה לנסוע לאומן, את לא מחוברת לעניין, ייתכן שאין לך מושג מה הם בדיוק מחפשים שם בראש השנה, את גם לא מבינה מאיפה זה בא לו (הוא הולך להיות לך 'ברסלבר'?), את די בהלם, הוא

לא שיתף אותך במחשבות שלו, למה הוא רוצה לנסוע לשם השנה, ולכן קשה לך להסכים לנסיעה הזו.

מתברר לך לפתע, שבעלך התחבר למשהו שאת לא מחוברת אליו. דבר כזה יכול לקרות בחיי הנישואין, בהזדמנויות שונות. אחד

מתחבר לטיולים והשני לא ממש, אחד מתחבר לסוג מסוים של מוזיקה והשני לא מבין את היופי שבמוזיקה הזו, וכן הלאה. השאלה היא, איך אנחנו מתנהלים במצבים, בהם אנחנו יודעים שיש פער בינינו לבין בן הזוג, או אפילו מגלים את הפער הזה במהלך חיי הנישואין.

אני מתארת לעצמי, שבשביל בעלך זה לא סתם טיול לחו"ל, אלא משהו מעבר לזה. נראה שההלם שלך מרעיון הנסיעה לאומן נובע מך, שאת 'מגלה' אצל בעלך משהו חדש וזה קצת מאיים עליך, וגם

האם את חוששת שבעלך יהפוך פתאום ל'ברסלבר'?
האם יש לך התנגדות עקרונית לכך, שאת תישארי בחג בלעדיו?

המעוניינים להתייעץ או לשתף את הקוראים במכתביהם מוזמנים לשלוח למייל: gdaat@pisrael.com עבור "גילוי לב"

המדור מוקדש ל:

שירה רובינסון ונתנאל ינאי; אופיר ושרית שרעבי; אבייתר נפתלי ודליה נתנאל; רעות ודורון וגנר; חן וחיים טובול; שירה ואורוין שני; הילה ואלנתן ברנסון; לאתאל וחנן כהן; טל ארביץ וצחי טאוב; למוריה ולירון לוי; תחיה בורנשטיין ועזר בן יוסף; לאסתי ברוקמן ועומר קליפר; לסיון רוהקר וליאור פזרקר; לענהאל בן לולו וצבי דל; תרצה גבירץ ואלעד טובול; יאיר יופית יצחקי; אבייתר נפתלי ודליה נתנאל; יוני מובסקי ותמר דיאמנט; איתן ובצקה ביטי; אלחי ועדי נפש; חדוה רוטשילד ואיתי גיטלר; תחיה מגן ועובדיה ארד'

שהתחננו למתחננים השבוע.

ול: מיכל אגליה ולשלמה לדקני; מעיין רביבו ולאריאל נאמן; אשי בודיק וחן הלר; שלומי גולדשטיין ועל דרדיק; שיראל שמעון ועדי אומסי; אליוסף שחר סיני והדר ארבו; יוחאי עשוש ואדוה לוז צנעני; שירית לנדאו ואבישי מעודה; אודיה אורלינסקי וחיים בעל שם טוב; יצחק פרגי רפאל אלוף ואפרת טייגסט פרדה;

שהתארסו בשבוע האחרון.

ולכל אלו שעדיין מחפשים, שימצאו בקרוב!

גם לכם היו פדיחות בדייטים? **גם לכן** נמאס לשמוע את השאלה איך ראה שולחן השבת שלך. ועוד יותר את התשובה של הצד השני? **שלחו אלינו** ל: gdaat@pisrael.com או ספרו לנו בפייסבוק פדיחות וסיפורים מצחיקים מדייטים, ואת הסיפורים הטובים ביותר נכניס לבעות בקומיקס.

פיצוחים

חידה בחרוזים לשולחן השבת מאת **מרדכי פרימן**
 תשובות שלחו למייל: gdaat@pilsrael.com
 עד יום שלישי הקרוב

ב"כי תבוא" מוזכרים עיבל וגריזים - וגם הפעם תתבקשו לחרוז חרזים, על הענין הקשור לברכה וקללה שנאמרו על ההרים הנ"ל ללא בהלה! גם הלויים היו באותו מעמד והם דברו כמו בתלת מימד ושמעו אותם כל העם כי הם דברו ב_____?

חידת השבוע

תשובות מהשבוע שעבר

תשובה לפרשת כי תצא: החרוז המשלים הוא: "ראשית אונ". בפרק כ"א פסוק י"ז נאמר: "כי הוא ראשית אונ, לו משפט הבכורה".

הזוכה: משפחת אליהו, שדרות

הליתנת

זה עונג שבת

פתרון החידה מהשבוע שעבר:

נתיבות החסידות

הזוכה בשבוע שעבר:

איתמר ליברמן

פתרתם את החידה? זכיתם בפרס ללא הגרלה!

שלחו אלינו למייל dabrishir@neto.net.il את פתרון החידה. הראשון שיישלח את התשובה הנכונה יזכה ב**ספר מתנה**. הספר יישמר בעבור הזוכה בחנות דברי שיר בתחנה המרכזית ירושלים למשך שבוע.

בנוסף, לאורך כל השבוע, כל מי שיגיע עם גליון גילוי דעת ויאמר את פתרון החידה למוכר באחת מחנויות הרשת - פתח תקווה (איכילוב 6), רמת גן (האצ"ל 60) ובתחנה המרכזית בירושלים, יזכה ב**10% הנחה על כל קנייה!** (מלבד גמרות).

שנה חדשה נולדת לה וחידוש גדול בכנפיה לכל התינוקות של בית רבן. לא עוד סידור לרך, אלא גם מחזור מהודר. ומכיוון שרכים הם חיוני, גם הדמויות, המופיעות במחזור שזה עתה נולד, עשויות כולן מפלסטלינה.

התדעו נוער קט באיזה מחזור עסקינן?

בחסות רשת התרבות היהודית

תורה-מן
מאת יוסי שחר פרק 27

הערות ותגובות: shaharyosi@gmail.com

לצפייה בפרקים נוספים של תורה-מן: www.mushoncomics.co.il

השבת אבידה
חובה להשיב אבידה ואפילו לגוי, אם יצא מזה קידוש ה'! אלא אם כן מתקיימים התנאים הבאים:
1. הבעלים התייאשו ואך מידת חסידות להשיב גם כשאשר הם התייאשו.
2. אין באבידה סימן מובהק (מקום האבידה או אופן הנחתה גם יכולים להחשב כסימן, אם מדובר במקום או הנחה יוצאי דופן) אך לתלמיד חכמים יש להשיב גם ללא סימן מובהק.
וממלך להתייעץ עם רב לגופו של מקרה.

זה הנה כשעה שתורה-מן נכחה לפצח קשיה על הריש"א כיבמות...
אולי תנסה לתבט בשן האגרוף החדש שלך זה יכול לעזור.

אני מוכרת להבין את זה! זה פשוט!!!

כלב?!

וואף!

ואמנם, תורה-מן פעל במלוא העוצמה עד שמצא את הבעלים של הכלב האבוד...
הכלב חטף ממני את הכפה וגבר לתוך השק... אך מצאת אותו!

בזכות הריש"א...

תורה-מן הבין מיד מה עליו לעשות.
זהו מקרה נדיר של מצות השבת אבידה! חד וחלק! אני מוכרת לפעול במלוא העוצמה!

הכלב חטף ממני את הכפה וגבר לתוך השק... אך מצאת אותו!

בזכות הריש"א...

הכלב חטף ממני את הכפה וגבר לתוך השק... אך מצאת אותו!

בזכות הריש"א...

הכלב חטף ממני את הכפה וגבר לתוך השק... אך מצאת אותו!

בזכות הריש"א...

הכלב חטף ממני את הכפה וגבר לתוך השק... אך מצאת אותו!

בזכות הריש"א...

המכרזים יצאו לדרך הזדמנות אחרונה

נוף חריש
הקריה הדתית-לאומית החדשה בעיר חריש

072-2525-772 | www.nofharish.co.il

יצאתי ישראלי

יום נשים במדרשת הרובע

סיורים וסדנאות

הרבנית רותי דורון
סדנת אימון באמונה
9:30-13:00

אלידע בר שאול
בנתיבותיה של ירושלים
11:30-14:00

הרב יצחק לוי
בית ראשון ובית שני
11:30-14:00

בניין המידות

הרב שלמה אבינר
הלכות דעות לרמב"ם

הרב דוד אביחיל
ד"ר +
שיעור תיקון המידות

חינוך ומידות

הרבנית דינה ראפ
מידות לאורן של
נשים בתנ"ך

הרב עמוס נתנאל
סדנה בחינוך ילדים
מספר מקומות
לסדנת החינוך מוגבל

הרב מיכאל טוביאנו
המהר"ל לפרקי אבות

תנ"ך

הרבנית עידית איצקוביץ
שיחות הרצ"ה

תנ"ך

הרב ישעיהו הדרי
פרשת השבוע
ומזמורי התהילים

הרבנית ורדית אביחי
להתחיל מבראשית

הרב ארי לנדא
פרקי אליהו ואלישע

הרב ברוך סליי
אור וחושך
בנבואות יחזקאל

אמונה

הרב ערן תמיר
אורות

הרבנית שרה אליאסף
נתיבות בחיי האשה,
ע"פ המהר"ל
הרבנית עידית איצקוביץ
תפילה

הרב ליאור אנגלמן
לימוד אמונה
משירים ופיוטים
13:15 - 14:30

הרב גדי שלווין
כאן בונים -
סוגיות בבניין הבית היהודי

הרב מאיר נאמן
בניין אמונה

המסלול ללימוד תנ"ך
מוכר כגמול השתלמות למורות
ומותאם לתוכנית הלימודים

מדי יום רביעי
בעיר העתיקה

יום נשים - מאיר את פגולת כל

מדרשת הרובע
מדרשת תורנית גבוהה לבנות
Midreshet HaRova
Advanced Torah Academy for Women
לימוד שמאיר את החיים

להרשמה: אתי - 02-6265991 | misrad@harova.org

9:30-11:00

11:15-12:45

13:30-15:00

15:15-16:45

17:15-18:45

19:00-20:10